

BENEÏDA ENTRE TOTES LES DONES

per EVANGELISTA VILANOVA

Maria ha dit sí al do.

Fou dòcil, en el sentit que obrí la porta; més encara: l'obrí de bat a bat, li permeté actuar, no obstaculitzà l'acció de l'Esperit.

Sospito que tenim més por als dons de Déu que a les seves exigències.

Ens mostrem més disposats a fer que a deixar fer.

Preferim moure'ns, agitar-nos, en lloc de consentir-li fer lliurement el que ell vol.

Apuntem més a les nostres empreses que als seus prodigis.

Potser sortim al carrer; sortim. Però difícilment li donem la possibilitat d'entrar.

Ens mostrem sempre *ocupats*, i potser per la seva causa. I, en canvi, oposem una gran resistència quan es tracta de *deixar-nos ocupar*, de convertir-nos en terreny de total i exclusiva *ocupació* per part seva.

Sí, ens adonem del risc de rebre, ens defensem del perill de «deixar-se donar».

Alguna vegada arribem a preguntar: «Què vols de mi? Què haig de fer?».

Difícilment diem: «Senyor, què pretens fer en mi?» «Avui vull ser generós amb tu: accepto deixar-me donar tot el que desitgis. Així, doncs, t'asseguro plena llibertat d'acció dintre de mi».

Maria és qui precisament no ha tingut por a obrir la porta.

No digué: «Faig», sinó «faci's...».

Acceptà meravellar-se, admirar. Que és diferent de quedar-se mirant...

Tota aquesta perspectiva sobre la Mare de Déu no ha de quedar en boniques paraules. Demana concreció. El poble necessita imatges de Maria. Maria en carn i ossos, amb el seu infant als braços oferint-lo als homes; necessita marededeus que riguin i plorin, a les quals poder pregar, tocar, besar, posar flors i llantions, imatges per portar en processó, santuaris on pelegrinar. Maria exigeix una localització, una geografia de la fe. El poble necessita la Mare de Déu de la seva regió, de la seva ciutat, del seu lloc, del seu temple, amb la seva ermita, tot arrelat en la seva cultura i en la seva llengua, amb els seus cants, amb la seva terra i amb els seus paisatges. amb les seves flors i amb el seu clima, amb els seus noms. Evidentment, sempre a la llum de la Paraula, de l'Evangeli, de la tradició i de la litúrgia universals, sempre reassumint el millor del passat i oberts al futur del poble.